

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska br. 6, Split

Poslovni broj: 8. P-106/2020-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH, OIB: 04325766652, Baldham, Wallbergstrasse 3, Republika Njemačka, koga zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Kallay & partneri d.o.o., Zagreb, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB: 34606600284, sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, koga zastupa punomoćnica Marina Krka, odvjetnica u Splitu, radi utvrđenja osporene tražbine u stečaju, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika 13. listopada 2021., objavljene 23. ožujka 2022.,

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se osnovanom tražbina drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH, sa sjedištem u Republici Njemačkoj, OIB: 04325766652, Baldham, Wallbergstrasse 3, prema tuženiku ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB: 34606600284, sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, kao stečajnom dužniku u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod brojem St-45/2015., i to u iznosu od 62.254.300,04 kn.

II Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana, naknaditi tužitelju trošak postupka 2.140.125,00 kn, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, tekućim od presuđenja pa do isplate.

Obrazloženje

1. Pred ovim sudom zaprimljena je 19. rujna 2016. tužba tužitelja TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH, OIB:04325766652, Baldham, Savezna Republika Njemačka, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, 34606600284, sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, radi utvrđenja osporene tražbine u stečaju.

2. Tužitelj u tužbi navodi da je, kao stečajni vjerovnik, prijavom od 14. prosinca 2015. prijavio tražbinu drugog višeg isplatnog reda stečajnom upravitelju u stečajnom postupku koji se nad tuženikom, kao stečajnim dužnikom, vodi pred ovim sudom u

predmetu broj St-45/14 i to na način da potražuje ukupan iznos od 82.492.949,97 kn. Rješenjem od 5. rujna 2016. utvrđeno je da je da tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika osporena u cijelosti, i to od strane stečajnog upravitelja. Tužitelj je upućen da kao stečajni vjerovnik, u roku od 8 dana od dana zaprimanja rješenja, pokrene parnicu protiv tuženika radi utvrđenja osporene tražbine u ukupno naprijed navedenom osporenom iznosu.

3. U tužbi se nadalje navodi da je tražbinu u ukupnom iznosu kunske protuvrijednosti od 82.492.949,97 kn tužitelj prijavio temeljem Ugovora o prodaji potraživanja iz zajmova sklopljenog 15. travnja 2014. između tužitelja kao kupca, i trgovačkog društva Techcom GmbH, sjedištem u Republici Njemačkoj, kao prodavatelja i tuženika, a temeljem kojeg je tužitelj stekao potraživanja prema tuženiku kao stečajnom dužniku i to temeljem:

- okvirnog ugovor o kreditu broj 218-13-03910 sklopljenog 1. siječnja 2013. između tuženika i Teccom GmbH u iznosu od 1.000.000,00 Eur;
- Annexa I Okvirnog ugovora o kreditu broj 218-13-03910 sklopljenog 1. veljače 2013. između tuženika i Techcm GmbH u iznosu od 2.000.000,00 Eur;
- Annexa II Okvirnog ugovora o kreditu broj 218-13-03910 sklopljenog 1. kolovoza 2013. između tuženika i Techcom GmbH u iznosu od 1.000.000,00 Eur;
- Annexa III Okvirnog ugovora o kreditu broj 218-13-03910 sklopljenog 1. listopada 2013. između tuženika i Techcom GmbH u iznosu od 1.000.000,00 Eur;
- Annexa IV Okvirnog ugovora o kreditu broj 218-13-03910 sklopljenog 1. studenoga 2013. između tuženika i Techocm GmbH u iznosu od 1.000.000,00 Eur;
- Annexa V Okvirnog ugovora o kreditu broj 218-13-03910 sklopljenog 1. prosinca 2013. između tuženika i Techcom GmbH u iznosu od 2.000.000,00 Eur;
- Ugovora o zajmu broj 10062103 sklopljenog 10. lipnja 2013. između tuženika kao zajmoprimca i Techcom GmbH, kao zajmodavca u iznosu od 2.000.000,00 Eur;
- Ugovora o zajmu broj 376-14-3964 sklopljenog 14. siječnja 2013. između tuženika kao zajmoprimca i Techcom GmbH, kao zajmodavca u iznosu od 1.300.000,00 Eur.

4. Ističe se, a u odnosu na rješenje suda broj St-45/15 od 5. rujna 2016., da se razlozi osporavanja iznijeti od strane stečajnog upravitelja sastoje u tome da je stečajni upravitelj utvrdio, da se na temelju dokumentacije priložene uz prijavu, ista ne može priznati, odnosno da iz te dokumentacije ne proizlazi utemeljenost tužiteljeve tražbine. Također se ističe da je temeljem odredbe članka 3. Ugovora o prodaji potraživanja, ugovoren ustup zajmova te je prodavatelj prenio na kupca, ovdje tužitelja, i sve instrumente osiguranja iz tih potraživanja. S tim u vezi tužitelj naglašava kako je njegovo potraživanje osigurano ovršnom ispravom, i to zadužnicom od 31. srpnja 2013., solemniziranom od javnog bilježnika Boška Jurišića pod brojem OV-5592/13, izdane radi osiguranja iznosa od 2.657.002,00 Eur uz ugovorenu kamatu po stopi od 5,5 % godišnje, pripadajuće naknade, troškove, te pripadajuću zateznu kamatu, a koju zadužnicu je društvo Techcom GmbH prenijelo na tužitelja. Stoga se predlaže sudu donijeti presudu kojom će utvrditi osnovanom tražbinu tužitelja prema tuženiku u drugom višem isplatnom redu u iznosu od 82.492.949,97 kn.

5. Pred ovim sudom zaprimljen je 4. studenoga 2016. tuženikov odgovor na tužbu. Tuženik ističe kako tužitelj nije prijavio tražbinu u kunama, već u iznosu od 10.829.965, 25,00 Eur. S obzirom da Stečajni zakon propisuje način prijave te sve što prijava treba sadržavati, to da već iz dokumentacije koju je tužitelj dostavio

proizlazi da nije prijavio potraživanje u skladu sa zakonom. Dokumentacija dostavljena prilikom prijave potraživanja je bila nedostatna, a da bi se stečajni upravitelj na istu mogao očitovati. Naime, u odnosu na Ugovor o prodaji potraživanja iz zajmova od 15. travnja 2014. napominje se kako slijedi. Tuženik u cijelosti osporava valjanost navedenog Ugovora jer iz dostavljenog primjerka tog Ugovora nije vidljivo tko je potpisao u ime prodavatelja, ni u ime kupca potraživanja, kao ni u ime tuženika. Navedeni Ugovor je parafiran nečitkim parafima, i to samo u ime dvije stranke. Stoga da je nejasno tko je potpisao Ugovor o prodaji potraživanja iz zajmova od 15. travnja 2014. i temeljem koje isprave bi navedena osoba bila ovlaštena na navedeno. Ukoliko bi se radilo o tome da je ista osoba potpisala navedeni ugovor u ime prodavatelja i u ime društva napominje se, da bi sukladno odredbama članka 41. i 49. ZTD-a, takav ugovor bio nevaljan.

6. Dodatno se ističe kako je člankom 6. navedenog Ugovora utvrđeno da prodavatelj duguje kupcu iznos iz računa sukladno prilogu 1 koji je priložen ugovoru. Kupac i prodavatelj dogovaraju da će se kupoprodajna cijena za zajmove sukladno brojki 2 kompenzirati s otvorenim potraživanjima kupaca iz računa prema prodavatelju, ali ti prilozi nisu dostavljeni uz predmetni Ugovor. Prema dokumentaciji u spisu nema dokaza da bi navedena cijena bila podmirena.

7. Nadalje se navodi da je osnovi Ugovor o zajmu potpisan od samo jednog člana uprave tuženika iako je u vremenu od 16. studenog 2011. do 1. srpnja 2013. u sudskom registru bilo upisano skupno zastupanje. Uz navedeni ugovor tužitelj nije priložio dokaz da bi navedena sredstva uistinu bila pozajmljena odnosno nema dokaza o novčanom tijeku sredstava. Također u odnosu na anekse 1,2,3,4 i 5 ističe da nije razvidno da su pozajmljena sredstva uplaćena, a aneksi koji su dostavljeni spis nisu potpisani.

8. Što se tiče Ugovora o zajmu broj 10062013 od 10. lipnja 2013., ističe se da iz dostavljenog primjerka Ugovora nije razvidno tko su potpisnici istog. Nadalje vezano za Ugovor o zajmu broj 376-14-3964 od 14. siječnja 2014., također se navodi da primjerak koji je dostavljen u spis nije potpisan. Ujedno se navodi kako tužitelj po navedenom Ugovoru nije priložio dokaz da bi navedena sredstva uistinu bila pozajmljena, odnosno da nema dokaza o novčanom tijeku sredstava.

9. Uzgredno se napominje kako je tužitelj dostavio zadužnicu br. OV- 5592/13 "U Solinu 31. 07.2013." Tuženik, opreza radi, osporava valjanost iste, navodeći kako je javni bilježnik naveo da je u neposrednom kontaktu sa Edgarom Scumacherom utvrdio da isti razumije hrvatski jezik, rada čega nema potrebe pozivati tumača, a koliko je tuženiku poznato, navedena osoba ne razumije hrvatski jezik.

10. Dakle, iz tuženikovih navoda proizlazi da tužitelj uz prijavu tražbine nije dostavio dokaze iz kojih bi proizašla osnovanost prijavljene tražbine. Nadalje je navedeno da je, odlučujući o podnesku tužitelja od 8. lipnja 2016., rješenjem od 17. lipnja 2016. odbačena prijava tražbina tužitelja od 8. lipnja 2016. kao nepravodobna.

11. Tužitelj je u svom podnesku zaprimljenim pred ovim sudom 12. listopada 2017. naveo da je preinačeno rješenje ovog suda od 5. rujna 2016. na način da je u dijelu u kojem je tužitelj upućen na pokretanje parnice za osporenu tražbinu u iznosu

od 20.238.64, 93 kn, za navedeni dio u parnicu upućen stečajni upravitelj. Stoga je tužitelj nastavio ovu parnicu za iznos od 62 254.300,04 kn. U tom smislu uređene je tužbeni zahtjev podneskom od 15. veljače 2018., s tim da je tužitelj pored glavnog, istakao i podredni tužbeni zahtjev. Nakon provedenog vještačenja tužitelj je uredio tužbeni zahtjev na način da traži utvrđenje osnovanim osporene tražbine u iznosu od 62.610.985,83 kn i to podneskom koji je pred ovim sudom zaprimljen dana 8.svibnja 2018. Sukladno vještvu tužitelj je konačno uredio tužbeni zahtjev podneskom koji je zaprimljen 30. listopada 2018.

12. Prvostupanjskom presudom poslovni broj P-683/2017 od 8. veljače 2019. usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja. Odlučujući o žalbi tuženika, drugostupanjski sud je svojim rješenjem poslovni broj PŽ-2064/2019 od 6. srpnja 2019. ukinuo prvostupanjsku presudu broj P-683/2017 od 8. veljače 2019. i predmet vratio na ponovni postupak.

13. U ponovljenom dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, te pročitao vještvo vještaka financijske struke.

14. Glavni tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 30. listopada 2018. je osnovan.

15. Nadležnost suda temelji se na odredbi članka 4. Uredbe (EU) broj 1215/2012 Europskog parlamenta i vijeća o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima.

16. U ovom postupku tužitelj traži utvrđenje osnovanom tražbine koja mu je osporena u stečajnom postupku u iznosu od 82.492.949,97 kn, rješenjem ovog sud broj St-45/2015 od 5. rujna 2016. Međutim, kako je navedeno rješenje preinačenom odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6891/16 od 1. ožujka 2017. u dijelu u kojem je stečajni upravitelj upućen podnijeti tužbu radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine u iznosu od 20.238.649,93 kn, to je to tužitelj nastavio voditi parnicu radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine u preostalom iznosu. Tužitelj je dostavio prijavu iz koje proizlazi da potražuje od tuženika iznos od 10.829.965,25 Eur. Nadalje, tužitelj je kao vjerovnik dostavio i podnesak o očitovanju na osnovanost i visinu tražbine prema tuženiku, kao stečajnom dužniku od 8.lipnja 2016., u kojem podnesku je navedena kunska protuvrijednost tražbine u visini od 82.492.949,97 kn.

17. Odredbom članka 180. Stečajnog zakona (Narodne novine broj Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 – dalje SZ) propisano je da se u parnici utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

18. Kako je već rečeno, tužitelju je osporena tražbina u iznosu od 82.492.949,97 kn, u drugom višem isplatnom redu, pa stoga tužitelj može prijaviti tražbinu na način kako mu je osporena i to kako u iznosu tako i u isplatnom redu.

19. Među stranaka nisu sporne sljedeće činjenice:

- da je tužitelj podnio stečajnom upravitelju u predmetu ovog suda St-45/2015 prijavu potraživanja u stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 10.829.965, 25,00 Eur;
- da je rješenjem ovog suda broj St-45/2015 od 5. rujna 2016. tužitelju osporena tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 82.492.949,97 kn i to od strane stečajnog upravitelja;
- da je između tužitelja kao kupca, Techcom GmbH, kao prodavatelja i tuženika sklopljen Ugovor o prodaji potraživanja iz zajmova dana 15. travnja 2014.

20. Tražbina tužitelja temelji se na Ugovoru o prodaji potraživanja iz zajmova, koji je Ugovor zaključen između tužitelja kao kupca, Techcom GmbH, kao prodavatelja i tuženika. U članku 1. je navedeno da prodavatelj ima pravo na potraživanje povrata od društva, ovdje tuženika, na temelju sklopljenih Ugovora o zajmovima i to: Okvirnog ugovor o kreditu broj 218-13-03910 sklopljenog 1. siječnja 2013. između tuženika i Techcom GmbH u iznosu od 1.000.000,00 Eur; Ugovora o zajmu broj 10062103 sklopljenog 10. lipnja 2013. između tuženika kao zajmoprimca i Techcom GmbH, kao zajmodavca u iznosu od 2.000.000,00 Eur i Ugovora o zajmu broj 376-14-3964 sklopljenog 14. siječnja 2013. između tuženika kao zajmoprimca i Techcom GmbH, kao zajmodavca u iznosu od 1.300.000,00 Eur. Ukupan iznos zajmova po navedena tri ugovora iznosi 11.300.000,00 Eur. Ugovor je zaključen u Münchenu 15. travnja 2014. Člankom 11. predmetnog Ugovora je ugovoreno da se na sve sporove iz ovog Ugovora primjenjuje pravo Savezne Republike Njemačke. Točan je navod tuženika da je predmetni Ugovor u ime Prodavatelja i u ime Društva potpisala ista osoba Edgar Schumacher, koji je u to vrijeme bio član uprave tuženika sa ovlastima pojedinačnog i samostalnog zastupanja, što proizlazi iz spisu priloženog povijesnog izvotka iz sudskog registra. Nadalje, Edgar Schumacher je također bio ovlašten pojedinačno i samostalno zastupati Prodavatelja, što proizlazi iz priloženog izvotka sudskog registra Općinskog suda u Münchenu. Za zastupanje tužitelja ovlašten je Peter Trepte, a koji je naveden i u predmetnom Ugovoru ispred Kupca, ovdje tužitelja.

21. Kako je već rečeno na predmetni se Ugovor, koji je osnov potraživanja tužitelja prema tuženiku, primjenjuje pravo Savezne Republike Njemačke, sukladno odredbi članka 3. Uredbe (EZ) broj 593/2008 Europskog parlamenta i vijeća o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim 1). Stoga je, po stajalištu ovog suda, na tuženiku bio teret dokaza da je po pravu Savezne Republike Njemačke, predmetni ugovor ništetan.

22. Tužitelj je u spis dostavio ugovore o zajmovima i to: Okvirni ugovor o kreditu broj 218-13-03910 sklopljenog 1. siječnja 2013. između tuženika i Techcom GmbH u iznosu od 1.000.000,00 Eur, kao i anexe 1,2,3,4 i5, Ugovor o zajmu broj 10062103 sklopljenog 10. lipnja 2013. između tuženika kao zajmoprimca i Techcom GmbH, kao zajmodavca u iznosu od 2.000.000,00 Eur i Ugovor o zajmu broj 376-14-3964 sklopljenog 14. siječnja 2013. između tuženika kao zajmoprimca i Techcom GmbH, kao zajmodavca u iznosu od 1.300.000,00 Eur. Ukupan iznos zajmova po navedena tri ugovora iznosi 11.300.000,00 Eur. Predmetni Ugovori su zaključeni između tvrtke Techcom GmbH, kao zajmodavca i tuženika kao zajmoprimca, potpisani, te pečatirani pečatima ugovornih strana, s tim da nije razvidno koja je

osoba navedena kao potpisnik. Međutim, to nije predmet ovog postupka. Također su dostavljeni i dokazi o izvršenim isplatama po zajmova po navedenim ugovorima.

23. Temeljem odredbe članka 408. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 152/11, 111/12 i 68/13, dalje ZTD) propisano je da član koji društvu u vrijeme kada je ono u krizi umjesto da mu pribavi kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, dade zajam, može u stečajnom postupku ostvariti zahtjev za povrat zajma samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda.

24. Riječ je o zajmu kojeg član društva daje društvu kada je ono u krizi. Na taj način član društva u financiranju društva sudjeluje dijelom vlastitim kapitalom (uplatom uloga), a dijelom tuđim kapitalom (davanjem zajma). Odredba članka 408. stavak 1. ZTD-a propisuje da bi član koji je društvu dao takav zajam, zahtjev za povrat zajma u stečajnom postupku mogao ostvariti samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda.

25. Tuženik je u svom podnesku od 3. listopada 2019. u bitnom naveo da je prije otvaranja stečaja bio u blokadi u više navrata, čime bi predmetna tražbina predstavljala tražbinu nižeg isplatnog reda. Stoga je predloženo provođenje vještačenja na okolnost da li je tuženik bio u krizi u trenutku davanja predmetnih zajmova.

26. Tužitelj je u svom podnesku od 18. listopada 2019. naveo da je tuženik u vrijeme ispunjenja obveze zajmodavca bio kreditno sposoban. U tu svrhu je priložen Ugovor o okvirnom viševalutnom iznosu za financiranje broj 583151 zaključenog između Sberbank d.d. kao kreditora i Adria čelik d.o.o. kao korisnika kredita.

27. U svrhu dokazivanja svojih navoda tuženik je predložio da se u ovom predmetu pregleda vještvo izrađeno u spisu ovog suda broj P-642/2018 i da se isto koristi u ovom postupku. Međutim, tužitelj se protivio korištenju vještva u ovom postupku te je sud tuženiku naložio uplatu predujma radi provođenja vještačenja u ovom postupku, a na okolnost da li je tuženik u vrijeme davanja predmetnih zajmova bio u krizi. Budući da tuženik u zadanom roku nije postupio po nalogu suda i uplatio trošak vještačenja, to je sud odustao od izvođenja predloženog dokaza. Stoga je u smislu odredbe članka 221.a Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19 – dalje ZPP) tuženikov navod o tome da bi tuženik bio u blokadi u vrijeme davanja predmetnih zajmova ostao neutvrđen.

28. Na okolnost visine tražbine tužitelja prema tuženiku provedeno je vještačenje po vještaku knjigovodstveno financijske struke.

29. Vještak knjigovodstveno financijske struke Ankica Pejković Čović je 18. travnja 2018. dostavila svoje vještvo u kojem je navela da tužitelj potražuje od tuženika temeljem Ugovora o prodaji potraživanja iz zajmova iznos od 8.219.790,92 Eur, protuvrijednosti na dan 17. studenog 2015. iznosa od 62.610.985,83 kn. Od navedenog iznosa na glavicu zajma otpada 7.305.795,00 Eur odnosno protuvrijednosti 55.648.985,71 kn. Na ugovorne kamate otpada 913.995,92 Eur odnosno protuvrijednosti 6.962.000,12 kn, koje su kamate obračunate od dana

puštanja kredita u tečaj do 18. studenog 2015., a kojeg je datuma otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, ovdje tuženikom. Vještakinja je svoje izjašnjenje dala na ročištu koje je pred ovim sudom održano dana 9. srpnja 2018.

30. Na prijedlog tužene strane sud je odlučio dostaviti vještaku spis radi eventualne dopune, a nakon što se zatraže od strane poslovnih banaka stanja po računima tuženika za period od 1. veljače 2013. do 14. lipnja 2014.

31. Podaci su zatraženi od Addiko bank d.d., Zagrebačke banke d.d., i Sberbanke d.d., nakon čega je dopuna vještva dostavljena 9. listopada 2018. U dopuni vještakinja je, nakon izvršenog uvida u dostavljene izvratke deviznih računa tuženika za period od 1. veljače 2013. do 14. lipnja 2014., potvrdila da su uplate koje je navela u prvom vještvu evidentirane i u izvratcima koje su dostavile Banke. Međutim, budući da je došlo do razlike u valuti plaćanja, to je vještakinja dostavila tabelarne prikaze izvršenih uplata, po kojima je tuženik dužan tužitelju s osnova glavnice iznos od 7.305.795,00 Eur, odnosno 55.648.985,71 kn, s osnova kamata iznos od 913.144,77 Eur odnosno protuvrijednosti 6.955.516,87 kn, što ukupno iznosi 8.218.939,77 Eur, odnosno protuvrijednosti 62.604.502,58 kn.

32. Sud prihvaća vještvo i dopunu vještava vještakinje Ankice Pejčković Čović kao stručno, objektivno i neosporeno. Tako je dopunom vještva utvrđeno da je tuženik dužan tužitelju s osnova glavnice iznos od 7.305.795,00 Eur, odnosno 55.648.985,71 kn, s osnova kamata iznos od 913.144,77 Eur odnosno protuvrijednosti 6.955.516,87 kn, odnosno ukupan iznos od 8.218.939,77 Eur, protuvrijednosti 62.604.502,58 kn.

33. Kako je tužitelj dokazao osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, te kako je tužba podnesena sukladno odredbi članka 180. SZ-a, to je tužbeni zahtjev iz podneska 30. listopada 2018. valjalo usvojiti i odlučiti kao u izreci pod I presude.

34. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a. Tužitelju je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14.) priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7. točka 1.) u iznosu od 125.000,00 kn, trošak zastupanja na ročištima od 15. siječnja 2018., 26. veljače 2018., 9. srpnja 2018. i 14. studenog 2018., (Tbr. 9. točka 1.) svako u iznosu od po 125.000,00 kn, trošak sastava podneska od 7. listopada 2016., 26. listopada 2016., 4. studenog 2016., 9. listopada 2017. i 30. siječnja 2018., (Tbr. 8. točka 3.) svako u iznosu od po 625,00 kn, trošak sastava podneska od 24. studenog 2016., 15. veljače 2018., 4. svibnja 2018., 29. lipnja 2018. i 25. listopada 2018., (Tbr. 8. točka 1.) svako u iznosu od po 125.000,00 kn. U ponovljenom postupku tužitelju je priznat trošak sastava podneska od 18. listopada 2019. (Tbr. 8. točka 1.) u iznosu od 125.000,00 kn, trošak pristupa na ročište od 13. studenog 2019. (Tbr. 9. točka 1.) u iznosu od 125.000,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 16. prosinca 2019. (Tbr. 9. točka 1.) u iznosu od 125.000,00 kn, trošak sastava podneska od 2. rujna 2020. (Tbr. 8. točka 1.) u iznosu od 125.000,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 16. rujna 2020. (Tbr. 9. točka 1.) u iznosu od 125.000,00 kn, trošak sastava podneska od 20. studenog 2020. i 18. prosinca 2020. (Tbr. 8. točka 3.) svako u iznosu od po 625,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 13. siječnja 2021. (Tbr. 9. točka 1.) u iznosu od 125.000,00 kn, trošak sastava podneska od 20. travnja 2021. (Tbr. 8. točka 3.) u iznosu od 625,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 13. listopada 2021. (Tbr. 9.

točka 1.) u iznosu od 125.000,00 kn trošak pristupa na ročište za objavu presude (Tbr. 9. točka 3.) u iznosu od 625,00 kn, što ukupno iznosi 2.130.625,00 kn. Tužitelju je priznata pristojba tužbe u iznosu od 5.000,00 kn, materijalni trošak vještačenja u iznosu od 4.500,00 kn, odnosno sveukupno 2.140.125,00 kn. Tužitelj je odbijen za više traženi iznos troška od 625,00 kn. Tužitelju nije priznat trošak pristupa na ročište od 30. listopada 2019. budući da je isto odgođeno. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u izreci pod II.

U Splitu 23. ožujka 2022.

Sudac

Marija Balić Jurišić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba. Žalba se podnosi u roku od 8 dana ovom sudu u tri primjerka, a za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **eb308-51f01**

Kontrolni broj: **09ff6-57041-b945f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.